

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **M. F.**, zastoupené Mgr. M. F. , proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2022, čj. MPSV-2022/205798-921, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2024, sp. zn. 32 A 2/2023,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku, kterým krajský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalované, týkající se příspěvku na péči o osobu blízkou.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě (a po splnění dalších podmínek řízení) může být věcně projednána. Dospěl přitom k závěru, že stěžovatelka podala kasační stížnost *předčasně*.

[3] Jak se totiž podává z obsahu kasační stížnosti a jak bylo ověřeno z úřední desky krajského soudu (<https://infodeska.justice.cz/subjekt.aspx?subjkod=207000>), dne 29. 8. 2024 bylo vyhlášeno pouze zkrácené znění rozsudku a tento rozsudek ještě nebyl vyhotoven. Dotazem, učiněným Nejvyšším správním soudem na krajský soud dne 12. 9. 2024, bylo zjištěno, že rozsudek v této věci ještě není odůvodněn a nebyl proto doručován účastníkům řízení. Lhůtu k jeho vypracování má soudce do 29. 9. 2024.

[4] Rozsudek krajského soudu lze však napadnout kasační stížností ve lhůtě do dvou týdnů *po* doručení rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Z ustanovení § 102 s. ř. s. dále vyplývá, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti *pravomocnému* rozhodnutí krajského soudu; právní moc rozsudku je přitom spojena s jeho doručením (§ 54 odst. 3 a 5 s. ř. s.).

[5] Ustanovení o lhůtě k podání kasační stížnosti přitom nelze interpretovat jen jako stanovení nejzazšího okamžiku, kdy může být kasační stížnost podána. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy počíná stěžovateli běžet až po doručení napadeného rozsudku

krajského soudu. To, že již vyhlášením rozsudku je jím soud vázán, nutně nesouvisí s určením počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti a s procesní podmínkou (alespoň relativní) pravomocnosti napadeného rozsudku v kasačním řízení.

[6] Proto také rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již v usnesení ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003-48 (publ. pod č. 281/2004 Sb. NSS), dospěl k závěru, že proti usnesení krajského soudu ve správním soudnictví, jež pro nedoručení nenabylo právní moci, nelze brojit kasační stížností, resp. že je předčasná, a musí být proto odmítnuta (předtím usnesení ze dne 19. 6. 2003, č. j. 7 As 8/2003 – 41). V citovaném usnesení tento důsledek rozšířený senát spojoval právě s doručením spočívajícím v nabytí právní moci (výslovně přitom odkazoval na § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.). Jinak řečeno, kasační stížnost proti rozsudku, který dosud nebyl písemně vyhotoven, jehož stejnopis tudíž ani nemohl být účastníkům řízení doručen a který není v právní moci, je předčasná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítne (usnesení čj. 6 As 166/2018-13 ze dne 16. 5. 2018).

[7] Uvedený závěr ostatně plně odpovídá i smyslu a účelu stanovení počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti jakožto mimořádného opravného prostředku až po vyhotovení a doručení úplného písemného vyhotovení rozsudku. Kasační stížnost má totiž již při svém podání obsahovat všechny náležitosti (srov. § 106 odst. 3 s. ř. s.), včetně kasačních námitek odpovídajících zákonem připuštěným kasačním důvodům, a ty pochopitelně nelze formulovat dříve, než se stěžovatel seznámí s písemným vyhotovením rozsudku a jeho odůvodněním.

[8] Kasační stížnost stěžovatelky takové náležitosti neobsahovala a ani obsahovat nemohla, neboť napadený rozsudek nebyl dosud písemně vyhotoven a rozeslán, takže stěžovatelka nebyla seznámena s důvody, pro které byla její žaloba zamítnuta, a bez jejich znalosti s nimi logicky nemůže účinně polemizovat. Zabýval-li by se proto Nejvyšší správní soud (v rozporu se shora zmíněnou zákonnou úpravou a judikaturou) za dané situace návrhem stěžovatelky, ve skutečnosti by zkrátil stěžovatelku na právu podat řádnou kasační stížnost a také na zákonné jednoměsíční lhůtě k odstranění vad kasační stížnosti, neboť ta by začala plynout (nebo dokonce i mohla uplynout) dříve, než by byl napadený rozsudek vyhotoven a stěžovatelce doručen.

[9] Stěžovatelka tak bude mít nezkrácenou možnost napadnout tento rozsudek kasační stížností, až vznikne (tzn. bude písemně vyhotoven) a bude jí řádně doručen.

[10] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) aplikovaného na základě § 120 s. ř. s. odmítl jako předčasnou.

[11] Jen pro úplnost soud uvádí, že za dané procesní situace stěžovatelku nevyzýval k odstranění vady návrhu, spočívající (také) v chybějícím zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), jelikož by to bylo zjevně neúčelné. Jakkoliv totiž Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že kasační stížnost podala jménem stěžovatelky její dcera Mgr. M. F., která doložila absolvování vysokoškolského právnického vzdělání, podává se z veřejně přístupného seznamu advokátů (www.cak.cz), že Mgr. M. F. není advokátkou a není proto oprávněna stěžovatelku v řízení o kasační stížnosti zastupovat.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2024

Vojtěch Šimíček
předseda senátu